

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: W.G. van de Hulst jr.

Titel: Japie

Druk: 1

91 blz.

prijs f 1,10; gebonden; geïll.; jongens- en meisjesboek, leeftijd 9-11 jaar. Inhoud: In een woonschuit woont een oude juffrouw. Japie is bang voor haar, omdat de jongens zeggen, dat ze toveren kan. Japie vindt een foto, die aan haar toebehoort, maar durft deze niet terug te brengen. Later belandt de oude juffrouw in het ziekenhuis, met kolendampvergiftiging. Jongens hadden een prop papier in de kachelpijp gestopt. Japie moet haar de foto in het ziekenhuis gaan brengen. Grote vreugde heerst er straks, wanneer de zoon van de oude juffrouw, na een afwezigheid van vele jaren, in goede doen terugkeert. Strekking: Iets verzwijgen brengt narigheid en onnadenkendheid kan soms grote gevolgen hebben. Conclusie: Aardig verhaal, vlot verteld. Eindoordeel: warm aanbevolen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1950

Auteur: W.G. van de Hulst jr.

Titel: Japie

Druk: 1

91 blz.

Mooi is ook het boek Japie door W.G. van de Hulst Jr., waarin de angst en wroeging van Japie en het vertrouwen van de op haar zoon wachtende moeder prachtig worden weergegeven.

IDIL-gids voor de jeugdlektuur, 1951

Auteur: W.G. van de Hulst jr.

Titel: Japie

Druk: 2

91 blz.

prijs gecartonneerd f 1,20; jongensboek. Inhoud: Japie vindt een foto. Hij is van de oude juffrouw van het woonscheepje. De foto stelt haar zoon voor, die in de oorlog vermist is geraakt. Japie durft de foto niet terug te brengen, want de jongens zeggen, dat de oude vrouw een heks is. Door de baldadigheid van de jongens komt de oude vrouw in het ziekenhuis terecht. Haar zoon keert rijk terug. Strekking: De Heere Jezus wekte de zoon van de weduwe van Naam op en Hij gaf de oude vrouw haar zoon weer. 1 keer gebruik v. Heer. Conclusie: De tweede druk bewijst, dat het boekje wel

gelezen wordt. De kinderlijke fantasie wordt wel gevoed. Het doet nogal gekunsteld aan. Niettemin, 9-11-jarige kinderen zullen er wel van genieten. Eindoordeel: aanbevelen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1955

Auteur: W.G. van de Hulst jr.

Titel: De verloren foto

Druk: 4

91 blz.

(eerste twee drukken, titel: Japie), 11 tekeningen. Geschikt voor jongens van 9-11 jaar. Prijs f 7,30. Inhoud: Japie, een schippersjongen, en zijn vrienden Geert, Gijs en Kees zijn bang voor een oude, alleenstaande vrouw uit een woonschip. Ze denken dat ze een heks is en vertellen de wildste verhalen over haar. Op een keer ziet Japie dat ze een foto verliest, als ze een winkel uitkomt. Hij raapt de foto wel op, maar durft hem niet aan haar te geven. De oude dame mist de foto erg, omdat haar zoon erop staat, die al jaren geleden naar zee gegaan was, maar nooit teruggekomen. Maar wel had ze geleerd haar verdriet hierover te leggen in de handen van God. Als Japie eindelijk al zijn moed bij elkaar geraapt heeft om de foto bij haar thuis te brengen, ziet hij jongens bij het woonschip vandaan hollen en zichzelf wordt door een agent teruggestuurd. De jongens hadden een prop papier in de schoorsteen van het woonschip gedaan, zodat het oude vrouwtje in het ziekenhuis moest worden opgenomen: kolendampvergiftiging. Gelukkig bleek wel dat Japie er geen schuld aan had. Maar hij had wel schuld aan het verdriet van de oude dame om het verlies van de foto. Daarom moest Japie van zijn vader zelf de foto bij haar in het ziekenhuis brengen. Ze is erg blij als Japie komt. Als Japie voor de laatste keer haar poes te eten gaat geven, komt er juist een auto aan. Japie herkent de bestuurder van.... de foto! De zoon van de oude vrouw is thuisgekomen! Beoordeling: Onze kinderen zullen dit boek stellig graag willen lezen, ook al komen er steeds meer zaken en situaties, zoals we die tegenkomen in de boeken van vader en zoon van de Hulst niet meer voor in het leven van de kinderen uit onze tijd. De fijne sfeer en de romantiek in het boek doen weldadig aan tegenover het soms rauwe, sfeerloze realisme in vele moderne jeugdboeken, maar toch komt soms de vraag boven of het af en toe niet wat minder zou kunnen. Dat gevoel heb je ook als de schrijver in de hoofdstukken V en XI (blz. 33, 62-63) ons in het hart van de oude mevrouw laat kijken. We zijn dan de stille getuigen van haar geloofsleven. Je hebt enerzijds het gevoel te ademen in een zuivere, heilige sfeer en toch be kroop me tegelijk de vraag: staat hetzelfde in bijv. de Psalmen niet levensechter, krachtiger, gefundeerder? Het is in elk geval een boek dat we graag in handen zien van onze jonge kinderen. Eindoordeel: warm aanbevelen. d.P.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1982

Auteur: W.G. van de Hulst jr.

Titel: De verloren foto

Druk: 5

85 blz.

eerste en tweede druk verschenen onder de titel "Japie", geïllustreerd door W. G. van de Hulst jr., leeftijd vanaf 9 jaar, aviniveau 7. Prijs f 11,25. Inhoud: Geert, Gijs, Kees en Japie de schippersjongen, spelen samen in de kolenkelder. De jongens in de kelder maken elkaar bang. Vanuit de kelder zien ze een poes in een boodschappentas en een vrouw... een heks! Als Japie voor de tweede keer bij de schoenmaker komt, ziet hij dat de vrouw een foto verliest. Wat moet hij met de foto? Japie weet niet dat de vrouw de foto van haar zoon altijd meeneemt. Dan is ze niet zo alleen! Van het wachten en van het verdriet is ze een beetje vreemd geworden. Ze wacht al 12 jaar op haar zoon, die met een zeeschip is vertrokken. De oude vrouw denkt aan de geschiedenis uit de bijbel, van de weduwwrouw die haar zoon weer kreeg. Als de vrienden op de markt helpen, ziet Japie "de heks". Snel gaat hij naar hun schip. Hij pakt de foto en wil die in de tas doen. Maar de vrouw is al weg. Dan gaat hij naar het woonscheepje van de vrouw. Hij zal de foto onder de deur doen...! Hij ziet nog dat grote jongens van het scheepje vluchten. Een politieagent ontdekt hem: "Wat voer je daar uit?" Dan wordt het zondagmorgen. De politie komt op de schuit en vertelt dat de oude vrouw naar het ziekenhuis is gebracht. Kolendampvergiftiging. Iemand had een dikke prop in de schoorsteen gestopt. Japie? Japie vertelt zijn verhaal. Ook van de foto. Ze begrijpen het... In het ziekenhuis droomt de oude vrouw. Maar de Stem Die ze hoort is echt: "Ween niet". Als Japie de foto in het ziekenhuis brengt is de vrouw erg blij. Ze praat met hem en vraagt of hij voor de poes wil zorgen. Er stopt een auto. Japie herkent de man van de foto. Wat een vreugde als moeder en zoon weer samen op het scheepje zijn. Opmerkingen: Op blz. 58 e.a. mag de bijbelse boodschap duidelijk klinken. De "schildering" van de omstandigheden en de tijd maakt het boek ook voor onze kinderen boeiend. We worden meegenomen... Het refrein in het boek blz. 10, 38 en 75 maakt nieuwsgierig! Of kinderen dat ook meemaken? Blz. 67 "doodgegaan", is de taal van een kind. Of wij dat zo over moeten nemen? Jammer dat we op blz. 85 nog een foutje ontdekten: "Het verhaal dat stond, waar tussen de bladzijden...". Conclusie: Een meesterlijk verhaal! De woorden nemen de kinderen mee in een andere tijd. Het christelijk karakter spreekt door het hele verhaal. Positief! Genemuiden W. A. J. Jansen

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1994
